

[Birke.]

nu, saaledes som Ministeren omtalte, afgivet en yderligere Erklæring. Ministeren omtalte under Lovforslagenes anden Behandling i Folketinget denne Erklæring, i hvilken Brandchefen siger:

„Efter de af Arkitekten givne Forklaringer kan jeg udtale, at der ved Udarbejdelsen af Detailprojektet vil kunne tilvejebringes tilfredsstillende — og i flere Henseender særdeles gode — Trappeforhold for Publikum og Personale, ligesom Forbindelserne med det ældre Teater og Teaterindretningen i det hele vil kunne udføres paa betryggende Maade i brandmæssig Henseende.“

Jeg tror ikke, man efter en saadan Erklæring behøver at nære nogen Bekymring i den Retning.

Men saa vil jeg gerne have Lov at udtale et Par Ord i Anledning af, at der under Behandlingen af Forslagene i Folketinget er blevet anket over, at Styrelsesforholdene ved det kongelige Teater ikke faar en forsvarlig Løsning samtidig med disse Planers Gennemførelse. Jeg er fuldt og helt enig i de Udtalelser, som den højtærede Undervisningsminister fremsatte her før, og som han nærmere har udviklet overfor Folketingets Udvalg. Efter de Udtalelser, som Ministeren fremsatte der, var det hans principielle Syn, at der bør sikres Teatret „en fast Ledelse af saavel den kunstneriske som den økonomiske Side af Driften“, og at der bør gennemføres en fast Tilskudsordning, hvorefter Teatrets Ledelse i størst mulig Grad bliver selvstændig, saaledes at Teaterledelsen faar det fulde baade kunstneriske og økonomiske Ansvar. Det er jeg, som sagt, ganske enig med Ministeren i, men jeg mener ligesom Ministeren, at der forud for Indførelsen af en saadan Tilskudsordning bør gaa en Prøvetid, efter at Dobbeltscenen er gennemført, for at man kan vinde fornøden Erfaring, inden man fastsætter den endelige Ordning.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale begge Lovforslagene til en velvillig Behandling i det høje Ting.

Bramsnes: De to Lovforslag, som her foreligger til Behandling, gaar ud paa dels at skabe en Bygning til Anvendelse for Ra-

diofonien, dels at gennemføre det, der har været saa stærkt omtalt i alle Diskussioner om det kongelige Teater, nemlig en Dobbeltscene, som kunde bidrage til en mere økonomisk Drift af det kongelige Teater ved en bedre Udnyttelse navnlig af det store Personale, som findes, og som maa findes, naar de tre Kunstarter skal være repræsenteret i Personalet.

Maa jeg straks sige, at Spørgsmaalet om en bedre Økonomi i det kongelige Teaters Drift interesserer mig i overordentlig høj Grad. Det har været et af de vigtigste Spørgsmaal i Diskussionen, og nægtes kan det jo heller ikke, at det maa vække Betænkelighed, naar man ser paa Statens Budgetter og Regnskaber, hvorledes der det ene Aar efter det andet maa opføres meget betydelige Summer som Tilskud og „Forstrækninger“, som de kaldes, til det kongelige Teater. Den nuværende Ordning med de saakaldte „Forstrækninger“ til det kongelige Teater — for det aarlige Tilskud deles i noget, som kaldes et „fast Tilskud“, og noget, som kaldes „Forstrækninger“ — stammer fra 1911. Jeg tror ikke, det er nogen Skade til, at man gør sig klart, hvorfra denne Ordning stammer. I 1911 blev Loven af 13. Maj vedtaget og underskrevet af den daværende Minister Jacob Appel i det daværende Venstreministerium. Det er altsaa en Lov, der er gennemført under et Venstreministerium. Jeg gør denne Bemærkning, fordi man ofte hører en stærk Kritik af denne Ordning fra Sider, der nærmest er tilbøjelige til at mene, at de ser paa Sagen med Venstre-Øjne. Saa er det jo ingen Skade til at vide, at man selv i sin Tid har gennemført den; det giver et vist sundt Standpunkt for Kritik, som er værd at staa paa.

Det var altsaa under det Venstreministerium, vi havde i 1911, at den Ordning, vi har nu, med „Tilskud“ og „Forstrækninger“, blev skabt. I Loven af 13. Maj 1911 bestemmes det, at Staten afholder Udgifterne til Bygninger, altsaa til Vedligeholdelse af Bygningerne derovre, og dernæst giver Staten et fast Tilskud paa 125 000 Kr. Det er jo i og for sig en meget beskeden Sum at nævne som et fast aarligt Tilskud, men Loven har sin store Svaghed i § 6, hvor det yderligere hedder: „Behøver Teatret midlertidig pekuniær Støtte, ydes det fornødne Beløb af Statskassen.“ Det